

Pintér Amádé

Pötyi és a kék terepjáró

ISBN: 978-615-6758-25-5

Pötyi, Barni, Színi és barátjuk kalandjai 2.

©Pintér Amádé, illusztrációk Pintér Amádé és borítókép Könczöl Kitti.

**A magyar könyv is
magyar termék
mozgalom**

alapítva 2023

Alapítók: Sky S.T. író és HELMA kiadó

1. fejezet Elveszve

Barátjuk megkérdezte Színit, Pötyit és Barnit, hogy akarnak-e kirándulni menni. Azt mondták, hogy igen. Elindultak beülni az autó-juk-ba és beleültek az autó-lyuk-ba, mert a vezetőfülke az autó lyuka. Barátjuk arrébb tolta Barnit a kormánytól, mert ő a vezető. Neki volt csak igazi jogosítványa, Színinek csak gyerekjogosítványa és babajogsi a többieknek.

Elindultak egy nagy rét felé. Mikor odaértek, elkezdtek szaltózni, repülni, ugrálni és futni. Színi egyszerre csak talált pár x-et.

- Gyertek, itt x-ek vannak, biztosan van itt kincs! - kiáltott Színi.

Mind odagyűltek és elkezdtek ásni, de a kincs felett le volt betonozva.

- Valahogyan fel kellene törni! - mondták együtt. Még öt kincset talált Színi, ami mind beton alatt hevert és még felette is kavicsok voltak.

Eddigre a kutyák megéhesedtek. A kabrióhoz mentek, aminek be volt csukva a teteje és nem találták a kulcsot. Keresni kezdték, szerencsére barátjuk megtalálta a fűben.

Végre kinyitották az autót, de most meg nem találták az enivalójukat. Azt gondolták, hogy biztos valaki ellopta a kajájukat és az dobhatta el a kulcsot is. Azt mondta Pötyi, Színi és Barni barátjuknak, hogy menjenek haza enivalóért. De barátjuk azt mondta: először egy kicsit még játszunk. Beleegyeztek. Szórakoztak egy picit, ismét szaltóztak, repültek és ugráltak. Közben egyre jobban megéheztek, így az autójukhoz mentek és belebújtak. Elindultak haza.

Amikor már csak egy km-re voltak otthontól, beesteledett. Elhaladva egy bolt mellett, vettek egy darab konzervet és tovább mentek. Aztán véletlenül elvették az utat, bekanyarodtak egy erdőbe, mert barátjuk odaadta a vezetést Színinek, hogy ő aluszhasson, mivel eddig a többiek aludtak. Elmentek 5 km-re a főutcától. Akkor rádudált Színi egy szarvasra. Erre mind fölébredtek.

- Hol vagyunk? - kérdezte barátjuk.
- Valahol az erdő mélyén - felelte Színi.
- De hol az erdőben pontosabban?
- Azt már ne tőlem kérdezd!
- Mégis kitől? Te vezettél! - de Színi közbevágott.
- Kérdezzük meg a szarvast, aki éppen erre szaladt, ő biztos ismeri ezt a helyet.
- Jó ötlet!

Odament a legcsöndesebb kutya, Pötyi, nehogy elriadjon. Amikor odaért a pöttyös kiskutya, megkérdezte kutyamódon vaú, vaú, vaú. Erre visszaválaszolt a szarvas, bő, bő, bő, azaz nem értem. Pötyi visszament a barátjaihoz, elmesélte nekik, hogy nem értik egymás nyelvét. Azt felelték, nem hiszik el, hívja ide a szarvast!

- De nem értjük egymás nyelvét! Akkor hogyan hívjam ide?!
- Inkább menj te, Színi! - mondta barátjuk vezérként.
- Tudjátok mit? - mondta Színi. - Hagyjuk, ezt a szarvast kérdezést és ne az utat keressük, hanem Foltost!

Emlékeztek, elveszett. Keresgéljük őt, hátha megtaláljuk. Valahol erre tűnt el.

Újra elindultak az autóval, de már barátjuk vezetett. Egy meredek hegyoldalnál megálltak, kiszálltak és bementek egy nagy, sötét barlangba. Vittek magukkal szerencsére zseblámpát, de a hasuk már nagyon korgott, mert elfeledkeztek a konzervről, amit vettek.

Benne a barlangban egy medve lakott. A medve mögött egy házacskva volt, egy emberház.

A medve aludt.

2. fejezet Találkozás

A kutyák észrevették, hogy a kis kertben ült egy kis kutya.

- Az ott Foltos! - kiáltottak fel.

Az öt kiskutya egymáshoz futott. Csakhogy egy magas, nagyjából 4 méter magas kerítés választotta el őket. Foltos át próbált hozzájuk mászni, de csak 3 méter magasra tudott feljutni. A többi kiskutya is mesterkedett. Toronyba álltak. Négyen égbe emelve a mancsaikat felértek 3 méter magasra. Aztán a földről az alsó elkezdett felmászni 3 méterig, amíg tudott és így a felsők fölértek és áthajoltak. Annál az embernél két kutya lakott, a másik is elkezdte segíteni Foltost feljebb tolni. Így átlökte a felső torony tetejére. Négy és negyed méter magasak lettek. Aki föltolta Foltost, az a kiskutya közben felugrott Foltos tetejére. Így már 5 méter magasak voltak.

Ekkor jött ki a gazda bácsi és meglátta az óriási tornyot. Meglátta őket és eldőlt a nevetéstől. A kutyasok mind leugráltak és kiszaladtak az autóhoz.

Arra szaladt egy idegen kutya is a faluból, aki a barátjuk volt, és kereste őket. Ő is csatlakozott a csapathoz, így már heten voltak. Őt úgy hívták, hogy Ugrófándi. Foltos társát pedig úgy nevezték, hogy Vejke.

Foltos elmesélte, úgy került a barlangi házba, hogy Vejke nézte a térképet, amikor ide elutaztak és akkor kirándulás közben megfogta őket egy ember és elvitte ide magához. Ezért gyorsan be akartak ülni az autóba, nehogy újra elkapja őket, de csak hatan értek be. Ezért a hetedik kutya a fejükön állva utazott.

Elindult a kabrió, mert nem tudták az autó tetejét bezárni, mert levágta volna az egyik kutya fejét, ha becsukták volna. Elindultak szerencsésen, és eszükbe jutott megenni a kaját. Megették, de hét kutyának egy konzervet kellett elosztani, így éhesek maradtak. De kiderült, hogy Ugrófándi hozott magával tíz konzerv kaját. Ezért elosztották azt a tíz konzervet is, majd hazamentek. A faluból jött kutya elmondta, hogy, hogy kell hazamenni.

Mire hazaértek reggel lett és kivilágosodott. Otthon szürcsöltek egy kis vizet és játszottak a piros pöttyös labdával. Utána pedig felugráltak egy fára. Aztán Szini, Barni és a barátjuk, majd Ugrófándi és Vejke, meg Foltos is csatlakozott a csapathoz. Pötyi pedig előadta a cirkuszi mutatványt. Úgy volt, hogy Barni már látta a bemutatót, ezért a fejét lefedték egy zsiráfruhával. Úgy adták elő a mutatványt, hogy letakarták a hálót egy lepedővel. A zsiráfnak, aki valójában egy kutya volt, felugrott a fejére Pötyi. Ezzel aztán vége is lett a bemutatónak.

3. fejezet Kincskeresés

Kincskeresőket akartak játszani, mert a múltkor a lebetonozott kincset nem sikerült kiásniuk. Úgy egyeztettek meg, hogy egyik kutya eldug 6 konzervet, mert pont hatan vannak a keresők. Színi rejtette el. De előtte még bérelt egy betontörőgépet, amiről a többi kutya nem tudott. Mert úgy tervezte, ha kincskeresés, akkor legyen valódi kincskeresés. Lyukat fúrt az előtte talált kincsek betonjába és melléjük rakta a konzerveket. Közben megnézte azokat a kincseket.

Az elsőnél 10 aranypénz volt. A másodikban 20 ezüstpénz. A harmadikban 5 gyémánt. A negyedikben egy aranyból készült kis láncfűzér. Az ötödikben egy ezüst karkötő. A hatodikban pedig egy gyémánt fülbevaló.

Színi hazament anélkül, hogy bármit is mondott volna a többieknek. Közben visszavitte a kölcsönzőbe a betontörőt és utána így kiáltott:

- Indulás! Elrejtettem a kincseket! Valahol jegek és vizek közé! - tette hozzá, hogy félrevezesse őket és sokáig kelljen keresniük. De a többiek ezt már nem is hallották meg, mert kiabálva, ugatva beszéltek meg, hogy merre nézzenek körül. Színi utánuk szólt:

- Várj, álljatok meg kicsit! - magában gondolta, elfelejtette visszarajzolni az x-eket. - Még rosszul dugtam el a kincset, előre megyek és kijavítom - ezzel előrerohant a földön bejelölni a búvóhelyeket. Gyorsan megcsinálta ezt.

- Kész, jöhettek! ... Ja, nem még várjatok! - hozott magával valami papír ízébizét, egy óriási papírból összehajtogatott valamit.

A többiek azt hitték, az a térkép, de Színi nem adta oda nekik. Térkép volt valójában is, de azt akarta, csak ő tudja az utat. Ezt a többi kutyák nem tudták.

Végre elindultak keresni. Először is az erdőbe, aztán pedig a mezőre. De nem találták a kincseket.

- Szabad a gazda!

-Várjatok itt, hozok valamit! - ezzel Színi odaadta a térképet.

De így is nehéz volt azért keresni, ezért megint szabad a gazda lett. Színi azt mondta:

- Várjatok itt egy órát! - és elszaladt.

Színi a világhíres betontörő géppel jött vissza.

- Mi a jó nagy csudába kell ez?! - csodálkoztak a többiek.

Erre odament az egyik régi kincshez és törni kezdte a betont.

- De hát ez az a hang, amit a házban is hallottunk!

- Akkor lehet, hogy ezt hallottátok, ezzel rejtettem el az én kincseimet a régi kincsek mellé! - egy kutyakaja már elő is került. 5 perc múlva a többi 5 is. Aztán pedig csodálkoztak:

- Hol vannak már azok a régi kincsek?

Ekkor Színi feldobta a hat régi kincset a levegőbe,
majd le.

- Megnézhetitek, én már megnéztem.

A kutyák mind megszemléltek a kincseket. Az első 10 aranypénz volt. A második 20 ezüstpénz. A harmadik 5 gyémánt. A negyedik egy aranyból készült kis láncfűzér. Az ötödik egy ezüst karkötő. A hatodik pedig egy gyémánt fülbevaló, ahogy azt már Színi is számbavette.

Hazamenetek a sok kincssel. A törőgépet ottfelejtették. A kölcsönzökből ötször is hívták Színit, hol marad a gép, de ezt meg se hallották, mert olyan hangosan beszéltek, mit csináljanak a kincsükkel. Aztán a kölcsönzősök kijöttek a házukhoz. Színi bocsánatot kért, hogy elfelejtette őket, majd így szólt:

- Menjete ki a nagyrétre, ott találjátok a gépet, ha nem vitte el még valaki.

A kölcsönzősök azt felelték, ha nem lesz ott, Színinek ki kell fizetnie. De szerencséire ott volt. A kutyák folytatták a töprengést a kincsükről.

4. fejezet Új barátok

Pötyi, Színi, Barni, barátjuk, Ugrófándi, Foltos és Vejke úgy döntöttek, még nem tudják, mit kezdjenek a kincssel. Miközben gondolkodtak, utukba lépett egy kiskutya.

- Csatlakozhat hozzátok még 7 kiskutya, meg én?
- Miért akartok hozzánk csatlakozódn?
- Mert nincs itt házunk. 4 évre eljöttünk kirándulni otthonról.
- Jó. gyertek, de akkor már 15-en leszünk. Legalább fel tudjuk használni a kincsünket, építünk nektek is egy házikót a kertünkbe - vicceskedtek.

Bejöttek a kertbe az új kiskutyák.

- Pötyi vagyok - mondta Pötyi.
- Színi vagyok - mondta Színi.
- Barni vagyok - mondta Barni.
- A barátjuk vagyok - mondta barátjuk.
- Foltos vagyok - mondta Foltos.
- Ugrófándi vagyok - mondta Ugrófándi.
- Vejke vagyok - mondta Vejke.
- Légykapó vagyok - mondta Légykapó.
- Pöttyöshátú vagyok - mondta Pöttyöshátú.
- Úgy hívnak, hogy Ötli, mert sok ötletem van - mondta Ötli.
- Ökli vagyok - mondta Ökli, aki szeretett öklelni, mint egy bivaly.
- Bundás vagyok - mondta Bundás.
- Bodri vagyok - mondta Bodri.
- Blöki-löki vagyok - mondta Blöki-löki.
- Csöpi vagyok - mondta Csöpi.

Beesteledett, mire mind bemutatkoztak.

- Aludjunk egy jó nagyot, hagyjuk ki a holnapot! - javasolta Csöpi.

Így aludtak a következő nap utáni napig. Akkor felébredtek. Úgy gondolták, azután majd nem fognak aludni két napot.

Csakhogy a kincsek kint maradtak a kertben. Megáztak, mert eső volt és egy aranypénz hiányzott. Bevitték a házba a maradékot és elrejtették egy fiókba. Elindultak megkeresni az elveszett pénzt.

Keresés közben találkoztak egy elefánttal. Az út közepén állt, ezért arrébb vitték. Jó, hogy ilyen sokan voltak, így elbírták és megtalálták az elefánt ormányában a pénzermét. Kiderült, hogy az elefánt azért vigyorgott olyan nagy vigyorral, mert talált egy ilyen pénzt, de nem tudta, hogy az övéké. A kertjükben találta elszórva, nem tudta, hogy a többihez tartozik. Nem akarta az elefánt visszaadni a pénzt, ezért az egyik kutya bemászott az ormányába csikizni. Barni volt az. Közben nem figyelt az elefánt az útra, elterelték a rendőrséghez. Még ott is vigyorgott.

Közben a rendőrség előtt a kapunál Barni kimászott az ormányából. Erre pedig bevitték a rendőrökhöz. Azt mondták, hogy adja vissza az aranypénzt. Erre kijött egy kutya fejére. Levette onnan egy másik kutya és egyből elindultak hazafelé.

Hazaértek, megszámozták újra az aranypénzeket. Bementek, megszámozták most a kutyákat is. Egy kutya, kettő kutya, három kutya, négy kutya, öt kutya, hat kutya, hét kutya, nyolc kutya, kilenc kutya, tíz kutya, tizenegy kutya, tizenkét kutya, tizenhárom kutya, tizennégy kutya, tizenöt kutya. Megvoltak mind a tizenöten. Majd elindultak a kertbe a pöttyös, piros labdával. Játszottak egy jót. Közben csengettek.

- Csingi-csingi-csingiling! - berontottak a csengetők.

Kérdezte az egyik kutya:

- Jöhetünk tizenöten, meg én?
- Akkor harmincegyen leszünk, de jöhettek.
- Zsömle vagyok - mondta Zsömle.
- Kifli vagyok - mondta Kifli.

Mondta Répa:

- Répa vagyok.
- Kenyér vagyok - mondta Kenyér.
- Vacak vagyok - mondta Vacak.
- Tappancs vagyok - mondta Vakkancs.
- Fánk vagyok - mondta Fánk.
- Kuglóf vagyok - mondta Kuglóf.

Mondta Palacsinta:

- Palacsinta vagyok.

Mondta Túrógombóc:

- Túrógombóc vagyok.

Mondta Szilvágombóc:

- Szilvágombóc vagyok.
- Tarka vagyok - mondta Tarka.
- Barka vagyok- mondta Barka.
- Marha vagyok - mondta Marha. - Ja, és nem vagyok kutya, hanem egy borjúcska! - de ezt csak mondta, mert valójában mégis kutya volt.
- Buksi vagyok - mondta Buksi.
- Csibi vagyok - mondta Csibi.

Elindultak a házba. Bement egy kutya, bement két kutya, bement három kutya, bement négy kutya, bement öt kutya, bement hat kutya, bement hét kutya, bement nyolc kutya, bement kilenc kutya, bement tíz kutya, bement tizenegy kutya, bement tizenkettő kutya, bement tizenhárom kutya, bement tizennégy kutya, bement tizenöt kutya, bement tizenhat kutya, bement tizenhét kutya, bement tizennyolc kutya, bement tizenkilenc kutya, bement húsz kutya, bement huszonegy kutya, bement huszonkettő kutya, bement huszonhárom kutya, bement huszonnégy kutya, bement huszonöt kutya, bement huszonhat kutya, bement huszonhét kutya, bement huszonnyolc kutya, bement huszonkilenc kutya, bement harminc kutya és végül bement harmincegy kutya a házba. Ettek a harmincegy konzervből. 20 konzervben nedves kaja volt, 11-ből már kiették, ezért abba szárazat töltöttek.

Jól laktak és elindultak kirándulni. Elmentek egy erdőbe, ott be egy másik barlangba. Póklakás volt benne és medvenyom. Megszakértették és megállapítottak, hogy friss, maximum egy órával hamarabb mehetett el a medve, mint ahogy ők odaértek.

- Menjünk ki! - mondta Vakkancs. - Nehogy megtámadjon a medve! - ekkor észrevették, hogy eltűnt az autójuk. Eddig